

[Aksel Larsen.]

ganske vist i Historien komme til at staa som en Tale, der markerer det store Vendepunkt i det ærede Medlems politiske Anskuelser. Det ærede Medlem sagde i denne Tale:

„Jeg har svært ved at se, at en ung Tysker fra Sønderjylland, der gik i tysk Tjeneste, er en Forræder, naar en ung Dansker, der spionerede i Flensborg, er en Helt.“

Jeg kan ikke se andet, end at der er en rivende Forskel paa de to Figurer, bortset fra at jeg gerne vil præsenteres for den unge Dansker i Flensborg, der har lavet illegalt Arbejde mod Hitler. Jeg har nemlig ikke hørt om et saadant Tilfælde endnu. Men der er Forskel paa, om man arbejdede for eller imod Nazismen, og det er det, det drejer sig om. Derfor kan man ikke maale Tyskerne i Sønderjylland, som arbejdede for Nazismen, og eventuelle Danske i Sydslesvig, som arbejdede mod Nazismen, med samme Alen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har her talt mod det nye antisemitiske Tyskerhad og har sagt: vi vil ikke gøre andet over for Tyskerne, end vi ønsker de maa gøre over for os. Den Udtalelse fatter jeg ærligt talt ikke. Der er naturligvis et vist Tyskerhad i den danske Befolkning som overalt i Europa — det er menneskeligt, det er forstaaeligt, det lever forhaabentlig ikke saa længe —, men der er en meget stærk Aversion over for Tyskerne, og der er Reservation over for dem, fordi man har saa bitre Erfaringer med dem. Man ved, hvor nazistisk og militaristisk inficeret de var og er, og derfor ønsker man at faa Sikkerhed for ikke at blive udsat for lignende Ting fra Tysklands og fra Tyskernes Side, som sket er i Fortiden. Vi kan ikke gøre andet over for Tyskerne, end vi ønsker, de skal gøre over for os! Jo, saa minsandten kan vi saa. Hvad mener man f. Eks. om en Indblanding i et andet Folks politiske Anliggender og politiske Opdragelse? Vi er vel Tilhængere af de internationale Beslutninger om, at det tyske Folk skal afnazificeres, altsaa Tilhængere af, at ogsaa Danmark er med til at blande sig i den politiske Opdragelse af det tyske Folk. Men vi indrømmer ikke derfor det tyske Folk Ret til at blande sig i det danske Folks politiske Opdragelse og at nazificere det danske Folk. Det er ligesaa,

naar man taler om Frihed for det danske Mindretal Syd for Grænsen og for det tyske Mindretal Nord for Grænsen. Jeg mener, at der af Sikkerhedsgrunde maa træffes visse Forholdsregler over for det tyske Mindretal Nord for Grænsen, som det aldeles ikke er nødvendigt for Tyskerne at træffe over for det danske Mindretal Syd for Grænsen.

Men i øvrigt vil jeg sige, at jeg anerkender altsaa ikke nationale Grunde som Undskyldning for Landssvig i det Forhold vi behandler vedrørende Sønderjylland. Jeg har den Opfattelse — jeg ved, den stemmer overens med Flertallet af de danske Sønderjydere Opfattelse —, at de allerfleste Medlemmer af det tyske Mindretal, som var aktive i Nazibevægelsen, i Arbejdet for Grænseflytning, som gik ind og blev Zeitfreiwillige og paa anden Maade bar Vaaben mod det Land, de var Statsborgere i, er noget værre Krapyl, og det bedste, Danmark kan gøre, er, at man, efter at de har udstaaet deres Straf, ikke giver dem deres borgerlige Rettigheder tilbage, men berøver dem deres statsborgerlige Rettigheder i Danmark og benytter den første givne Lejlighed til at sende dem *heim ins Reich*.

Hvad Tanken om almindelig Amnesti angaar, beklager jeg at maatte sige, at vort Parti ikke kan understøtte den. Jeg mener principielt, at man bør vente, til alle Sager er færdigbehandlet, og det bør man gøre ogsaa af den simple Grund, at ellers vil Dommerne i de resterende Sager sige: det kan ikke nytte at frakende en Mand almen Tillid for et kortere eller længere Aaremaal, for vi ved jo, at han skal amnesteres, at han skal have den almene Tillid igen. Man maa have alle Sagerne færdigbehandlet; saa kan man tale om Amnesti, men saa maa man ogsaa tage i Betragtning, om Udrensningen er blevet nogenlunde ordentligt gennemført, eller om den har social Slagside, og det kan jo ikke nægtes, at der er adskillige Eksempler paa, at det har den.

For øvrigt henstiller jeg til Justitsministeren, at han for sit ivrige Arbejde med Amnestien ikke glemmer noget andet, som ogsaa er en Smule vigtigt. Jeg tænker paa et Løfte, han gav i Foraaret om, at i Efteraaret skulde der blive fremsat Forslag til en ny Fremmedlov her paa Rigsdagen.